

Felébredsz.

Sötétség ölel magába, és csupán testedet látod. Lebegsz, a mindent elnyelő sötétségben.

Percek, talán órák telnek el, nem tudod, csak vársz... vársz a változásra.

Már talán egy hete lehetsz itt, mikor sikolyt hallasz, a fejedben lüktet... Már szinte földöntúli a fájdalom, de egyre csak lüktet és... Halovány fénnel rajzolódik ki egy alak, egy trón, a szoba, majd a tárgyak. Csupán a vonalakat látod, a sötétben.

Pár pillanattal később, színek árnyalatai törnek elő a fényes vonalakból, és kezdik színessé tenni az alakot, a trónt, a szobát, majd a tárgyakat. Egy várnak a trónterme ez, hasít beléd a felismerés. Az eddig fekete-fehér alak, most fekete páncélban ül trónján és az ablakon át a furcsa színű alkonyatot figyeli. Arcáról erő és hatalom sugárzik, mély barázdák láthatók homlokán, jelezve azt, hogy valamin töri fejét.

Még mindig csend ölel körbe, egészen addig a pillanatig, mikor kinyílik a terem ajtaja, és egy katona lép be rajta.

- *Felség, eljött az idő, készen áll a Látó.*

A csöndet végleg megtörve, a rombuszos, fekete vértés alak feláll és elindul. Súlyos léptei alatt megremeg a szoba. A folyosón csatlakozik hozzájuk még két, fekete teljes vértés katona. Hosszú néma folyosókon, kanyargó lépcsőkön át eljutnak egy szoba elé.

Az ajtó már nyitva áll, a szoba nagy részét homály fedi, mint egy pók hálója, hagyva a betérőket, de soha többé nem engedve el őket. Középen, egy nagyobb trónushoz hasonló szék látható, és egy asztal egyik fele, mely a sötét homályból tűnik elő. A két kísérő és a katona kinn marad, becsukják az ajtót vezetőjük után.

Leül a trónra és vár. Két remegő öreg kéz kúszik elő a homályból.

- *Látom, ahogyan a kilencedik előtör a sötétségből, és megtalálja társát.*

Pár másodpercnyi csend után: - *Látom, a vért mely körbeveszi, a harcot, a viszályt. Egy ismerős, közeli várost, ahol lassan lázadás tör ki. A kilencediket itt is lelheted* – mormolta a Látó. Majd így folytatta:

- *De vigyázz, ifjú vezér, alakod áll a kilencedikkel szemben! Látom, ahogy fekete-fehér szín övezi aurád. Pengeélen táncolsz vezér, ahol a kérdés csupán az, hogy a dicső jövő vagy a sötét elmúlás lesz a jutalmad. A kilencedik sorsa dönti el majd harcotok végét, és tesz pontot a te jövődre is. Tégy ellene, hogy hatalmas maradhass.*

Újra meghallod a földöntúli sikolyt. Szinte szétrobbantja fejed. A valóság szövedékét széttépve, darabokra hullik a szoba és minden, amit eddig láttál. Újra sötét van, és a kínzó, lüktető sikoly szétmancangolja a lelked. Érzed, nem sok időd van hátra. Felordítasz!

Végül felébredsz, az izzadságod teljesen beborítja testedet.